



Иван Вазов

Сватба

Ясна гайда е писнала,
залюляло се хоро,
млада булка се хванала
цяла в наниз и сребро.

А до нея юнак силен
скача весел и засмян,
поглед хвърля й умилен:
той е младий й стопан.

Стари сватове наокол
с пълни бъклици стоят,
често вдигат ги високо
един друг си честитят.

Скоро слънце ще да зайде,
мрак ще замени денят,
ала грасовите гайди
дор до утре ще ручат.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4772>]